

РЕШЕНИЕ

№ 5525

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11324** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба, подадена от ДИРЕКТОРА на ТП на НОИ - С. ГРАД чрез ст.юрисконсулт Е. И. срещу Решение № 3222/24.08.2025 г., постановено по НАХД № 8162/2025 г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав, е отменено Наказателно постановление /НП/ № НИ-1-21-01789891 от 15.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, е което на осигурителя "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция от 1400 лв. по състава на чл. 5, ал. 7, т. 1, във връзка с чл. 349, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/. за неизпълнение от осигурителя на задължението му да съхранява за срок 50 години, считано от м.08.2011 г. до м.01.2052 г., ведомости за заплати за заплати за отчетния период от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г., въз основа на които се установява осигурителния стаж и доход на служителите, които документи осигурителят следва да съхранява по реда на чл. 35 от ЗНАФ в частен архив.

Касаторът ДИРЕКТОРА на ТП на НОИ - С. ГРАД чрез ст.ю.к. Е. И. изразява становище за неправилност на въззивното съдебно решение и излага становище , че нарушението за което е ангажирана административно наказателната отговорност е съставомерно.Претендира юрисконсултско възнаграждение . Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация - "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД, ЕИК[ЕИК] , чрез пълномощника си адв. Фони С. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление (НП) № НИ-1-21-01789891\15.01.2025 г., издадено от за ръководител на ТП на НОИ С. град, с което на жалбоподателя "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 349, ал. 1 КСО, е наложена имуществена санкция в размер на 1400.00 лева за извършено нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 13.12.2024 г., свид. Й. Т. съставила против дружеството- жалбоподател АУАН № АИ-1-21-01770924/13.12.2024 г., в който била установена следната фактическа обстановка: „Днес 13.12.2024 г. в 11:00 ч. в [населено място], [улица], в сградата на ТП на НОИ - С. град, подписаната Й. Й. -Т. на длъжност старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ - С. град в присъствието на представител на осигурителя „Ремонт-Бг 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място]. К. № 5 и двама свидетели, установих следното:

„На 13.12.2024г. при направена проверка по разходите на ДОО на дружество „Ремонт-Бг 2020“ ЕООД възложена със Заповед № ЗР-5-21- 01751548/05.11.2024 г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град за извършване на проверка по разходите на ДОО, връчена на осигурителя на 10.12.2024 г., в качеството ми на контролен орган по чл. 107 от КСО установих неизпълнение от осигурителя на задължението му да съхранява за срок 50 години, считано от м.08.2011 г. до м.01.2052 г., ведомости за заплати за отчетния период от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г.,въз основа на които се установява осигурителния стаж и доход на служителите, които документи осигурителят следва да

съхранява по реда на чл.35 от Закона за Националния архивен фонд (ЗНАФ) в частен архив на осигурителя. На 10.12.2024 г. е установено че ведомости за заплати не се съхраняват, което обстоятелство е удостоверено и е декларация №1043-21-588-1/13.12.2024 г., подписана от В. К..“

Въз основа на така установената фактическа обстановка, свид. Т. приела, че е нарушена разпоредбата на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО, поради което съставила АУАН, който бил връчен на представител на санкционираното дружество на същата дата срещу негов подпис.

Въз основа на съставения АУАН, било издадено и обжалваното НП НИ-1- 21-01789891U5.01.2025 г., от за ръководител на ТП на НОИ С. град, с което на жалбоподателя, на основание чл. 349, ал. 1 КСО, е наложена имуществена санкция в размер на 1400.00 лева за извършено нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, , че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, посредством приложените заповеди за компетентност, както и че тези актове са издадени в предвидените давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН. Съдът констатира, че са налице съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото не са спазени разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Нито в АУАН, нито в НП е посочена дата на извършване на нарушение. Не е посочено и мястото на извършване на нарушението.

С въззивно съдебно решение № 3222/24.08.2025 г., постановено по НАХД № 8162/2025 г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав, е отменено Наказателно постановление /НП/ № НИ-1-21-01789891 от 15.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, е което на осигурителя "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция от 1400 лв. по състава на чл. 5, ал. 7, т. 1, във връзка с чл. 349, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/. за неизпълнение от осигурителя на задължението му да съхранява за срок 50 години, считано от м.08.2011 г. до м.01.2052 г., ведомости за заплати за заплати за отчетния период от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г., въз основа на които се установява осигурителния стаж и доход на служителите, които документи осигурителят следва да съхранява по реда на чл. 35 от ЗНАФ в частен архив.

Решението на Софийския районен съд е ПРАВИЛНО.

Административно наказателната отговорност на "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД е ангажирана за допуснатото нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО, изразяващо се в неизпълнение на задължението, в качеството му на осигурител, да съхранява за срок от 50 години, считано от м.08.2011 г. до м.01.2052 г., ведомости за заплати за заплати за отчетния период от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г., въз основа на които се установява осигурителният стаж на работниците и служителите, които документи осигурителят следва да съхранява по реда на чл. 35 от Закона за националния архивен фонд в частен архив.

Съдът споделя изводите на СРС относно посочените във въззивното решение съществени процесуални нарушения , довели до нарушено право на защита на "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД.

Анализът на доказателствата сочи и неправилно приложение на материалния закон от административния орган , а именно:

Задължението на осигурителите по чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО да съхраняват за срок от 50 години по

реда на Закона за Националния архивен фонд на ведомости за заплати, трудови договори и други документи от трудовите/служебните досиета е регламентирано с изменение на КСО, обн. ДВ бр. 99/2019 г., в сила от 01.01.2020 г.

С оглед на това, административно наказващия орган неправилно е повдигнал административно наказателно обвинение по нормативна разпоредба, която не е била част от действащото право за периода от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г. (за който период се отнасят несъхранените от осигурителя трудови досиета на наети лица и разплащателни ведомости). Визираното съставлява нарушение не само на формалните изисквания по чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН досежно съдържанието на наказателното постановление, но и нарушение на основния принцип на административно наказателното производство по чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, че за всяко административно нарушение се прилага нормативния акт, който е бил в сила по време на извършването му. Недопустимо е ангажиране на административно наказателна отговорност за допуснатото нарушение въз основа на правна норма, която не е била част от действащото право към момента на извършване на нарушението. Разпоредбата на чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО е приета ДВ бр. 99/2019 г., в сила от 01.01.2020 г., поради което е недопустимо същата да се прилага с обратна сила за посочения в наказателното постановление период от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г.

Санкционната норма на чл. 349, ал. 1 от КСО предвижда ангажиране на административно наказателната отговорност за нарушения на разпоредбите на част първа от този кодекс, на нормативните актове по прилагането му или за неизпълнение на задължителни предписания на контролен орган, поради което и евентуалното наличие на същото или аналогично задължение за осигурителите, като това по чл. 5, ал. 7, т. 1 от КСО в друг нормативен акт, действал в периода считано от м.08.2011 г. до м.01.2052 г., ведомости за заплати за заплати за отчетния период от 01.08.2011 г. до 31.10.2011 г. е ирелевантно към съставомерността на деянието, за което е издадено наказателното постановление предмет на производството пред Софийския районен съд.

Изложеното обосновава извод за правилност на обжалваното решение на Софийския районен съд.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 228 във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят разноски, които са в претендиран размер 1500 лева или 766,94 евро - адвокатско възнаграждение. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, съдът счита, че възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно и същото следва да бъде определено в размер на 500 евро, при съобразяване на чл. 8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3222/24.08.2025 г., постановено по НАХД № 8162/2025 г. по описа

на СРС, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на "РЕМОНТ-БГ 2020" ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 500 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.